

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Helyben: Egész évre . 10 K Fél évre . . 5 „ Negyed évre 2:50 „
Vidékre: Egész évre . 12 K Fél évre . . 6 „ Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.

Felelős szerkesztő:
Dr. HEBRONY JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Szechenyi-utca 34. SZELENYI és TARSÁ nyomdája
 A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

Iparművészeti kiállítás.

Közművelődési egyesületünk tervszerűen, határozott lépésekkel halad a kultúra terjesztésének útjain. A múlt esztendőben különösen az irodalmi és zenei, de legkivált az egyesületi élet föllendítésére fektette tevékenysége fő súlyát, mialatt úgy taglétszámában, mint népszerűségében szinte a társadalmi egyesületek életében páratlanul megerősödött, ami egyúttal azt is jelenti, hogy az egyesület az anyagi fejlődés útjára is lépett. Ma már e tekintetben is számottevő faktor társadalmi és közéletünkben s itt is, ott is nyomát látjuk működésének, egyrészt erkölcsileg, másrészt anyagilag támogatva kulturális, vagy hazafias célzatú mozgalmakat.

Jól esik látnunk, hogy az egyesület most is az erősödés útján van s csakugyan hinnünk kell az egyesület választmányának azon a közgyűlés előtt tett kijelentésében, miszerint el kell jönnie az időnek, mikor ennek a megyének minden fia együtt fog dolgozni, együtt fog áldozni a legnagyobb közjó, a kultúra oltárán. Jól esik látnunk, hiszen mai számunk hí-

rovatában is arról adunk hírt, hogy az egyesület tagjai ismét szaporodtak.

De az egyesület erejének legbiztosabb mutatója az a nagyszabású vállalkozás, melylyel a nyár folyamán az egész művelt Magyarország figyelmét reánk tereli.

Ez az iparművészeti kiállítás!

Magyarországon Miskolc a második vidéki város, mely kapuit egy iparművészeti kiállításnak megnyitja. Szó van róla, hogy a nálunk levő kiállítást az ő teljes anyagával Kassára viszik, onnan pedig Sopronba; szóval a 80000 lakosságú Szeged után mi következünk abban az akcióban, mely első sorban iparosaink, második sorban a nagyközönség érdekét a lehető legközelebből érinti.

Mert az iparművészeti kiállítás jelentőségét kulturális jellegétől eltekintve két szempontból kell elbírálnunk: az iparosok és a nagyközönség szempontjából.

Lássuk minkettől.

Iparosaink körében általános a panasz, hogy közönségünk, ha vásárol, bár a tetszetős, de alapjában nagy részt az alig megfelelő értékű gyári árukat vásárolja, tehát nem tőlük vásárol.

Közönségünk pedig, melynek izlése szorososan tart lépést korunk fejlődő izlésével, a fölött panaszkodik, hogy vásárolt áruí, bár tetszetősek, kivétel, minőség, tartósság szempontjából nagyon is kifogás alá esnek.

Ezt a két — sajnos — indokolt panaszt meg kell oldani és ez a megoldás égetően sürgős, mert annak halogatása egyaránt jelenti a közönség is az iparosok károsodását.

Az a kérdés, vajjon az iparművészeti kiállítás ezen célokat megközelíti-e? Igen, minden bizonnyal igen. Közönségünk, mely ma gyári árukat vásárol, látni fogja, hogy a minőséget, tartósságot tekintve számba nem vehető árkülönbséggel, művészi izléssel kiállított árukat vehet, a mellett szolidul, tehát tartósan megszerkesztett kivitelben. És ez a kiállításnak egy nagy eredménye lesz. Műiparosaink — hogy úgy mondjuk — föl fogják magokat fedezni a közönség előtt, be fogják magokat tervezőkként mutatni, akik önállóan, szabadon a gyűlölt sablonoktól, alkotni tudnak, akiknek izlése lépést tart a korrall és a modern kívánalmakkal. A

TÁRCA.

A ruha.

I.

De Neuillon báró dolgozószobája. Ebben a szobában, hogy „dolgozószoba“ tulajdonképpen tetemes adag komikum is van, mert a báró úr annyiban szokott csak dolgozni, hogy az ujságát minden villásreggeli után ebben a szobában szokta olvasni. Ellenben van a dolgozószobában legalább ötszáz díszkötéses könyvből álló könyvtár. Persze, hogy a könyvek pontosan ugyanazon a helyen és ugyanabban az állapotban vannak, mint tíz esztendőnek előtte, amikor a báró úr vásárolta azokat s azóta sem nyúlt hozzájuk. Néhány elég jó izlésre valló rézmetszet díszíti a falakat, a szoba egyik sarkában remek fegyvergyűjtemény,

amelynek mindegyik darabja valósággal gyönyör a hozzáértőnek.

Délután 4 óra. A báró, egy jó terméű s a ruházkodásra betegesen sokat adó úr, valami férfidivatlapban tanulmányozza az écharpe legújabb megkötési módját. Nagy bámulatára egyszerre betoppan hozzá a felesége — kiválóan formás és kiválóan ravasznézésű úrasszony — akiről a báró azt hitte, hogy ma dé után egy jótékony egyesület gyűlésére ment. Először betöndül a szobába a kabitó rezedaiilat, azután egy pompás toa, végül megjelenik a bárónő mosolygó arca.

A báró: Maga itt kedvesem?

A bárónő: Még pedig teljes egészemben.

A báró: És a gyűlés?

A bárónő: Ott is voltam néhány percig, de otthagytam.

A báró: (évdöve): Talán megsértett hiúság?

A bárónő: Ugyan, mindig a legrosszabbat tétélezi föl . . .

A báró: Bocssáson meg, de végre is: hölgyek között . . .

A bárónő: Ne legyen már oly éles a nyelve! Meggeredhetem magamnak én is, hogy jókedvet okozza a férjemnek . . .

A báró (nem minden gyanuskodás nélkül): Nekem? . . .

A bárónő: És miért lepi ez meg önt anynyira? Talán még soha sem volt reá példa?

A báró (némileg engesztelően, de azért hangja melegségében bizonyos fentartással): Oh, igen, nem egyszer tapasztaltam már a figyelmét. De . . .

A bárónő: Kérem csak ki vele! de? . . .

A báró Szavát parancsnak veszem. De mindig volt ennek a szives figyelemnek hol kisebb, hol nagyobb ára.

A bárónő: (adja egy kicsit a duzzogót):

TERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES IZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

vásárló közönség pedig, mely eddig otthonában únott ipari tárgyakkal rendelkezett, szívesen és örömmel fogja lakását oly ipari termékekkel berendezni, amelyek a mellett, hogy jók, tetszetősek, izlések és művészi értékük is, szóval otthonukat barátságossá, kellemessé és széppé tehetjük. Ez tehát nyilvánvaló eredménye lesz a kiállításnak, de még inkább az, hogy közönségünk izlése a kiállítás műtárgyai folytán egy csapásra elterelődik a sablonos áruktól s ezzel figyelme iparosaink felé fog fordulni.

Az a kérdés most, vajjon iparosaink képesek lesznek-e közönségünk ezen igényeit kielégíteni? És ez a kérdés, ennek a kérdésnek a felvetése tette nálunk és teszi az egész országban mindenütt szükségessé az iparművészeti kiállítások rendezését, mert be kell vallanunk, hogy iparosaink között azokat, kik művészi alkotásokra is képesek, egy könnyen összeszámolhatjuk. Míg tehát az iparművészeti kiállítások egyik célja, hogy ezek a kiállításokon bemutatkozhatnak, még inkább célja az, hogy az iparos világ azon részében, mely bármi okból nem kereste, vagy nem volt alkalma, hogy kereshette volna a közönség izlésével való haladást, szemléltető módon ösmertesse a művészi formákat, a szigorú stíluszerűséget s szakonként, fémipari, faipari és szövő- és hímző-ipart szakonként mutassa be, hogy a mai kor embere mit kíván.

Ugy értesülünk, hogy a közm. egyesület a kiállítás tartama alatt szakonként előadásokat is fog tartani, amelyekre aztán az illető szak iparosait fogja meghívni. Ezeket az előadásokat hírneves szakemberek fogják tartani s annál inkább lesznek értékesek, mert a kiállított tár-

gyakról fognak szólni s így iparosainkra nézve a kiállítás kiszámíthatatlan jelentőségű.

Ami általában a kiállítás kulturális jelentőségét illeti, azt hisszük, ahhoz kétség nem fér, hisz az együtt jár az imént kifejtett közgazdasági jelentőséggel.

Pénzügyi eredménye minő lesz a kiállításnak, arról ma még beszélni alig lehet. Bizonyos azonban, hogy a vásárlások összege több ezer koronára tehető. Maga a közm. egyesület is vásárolni fog muzeuma részére s ezenfelül nagy sorsjátékot rendez, melynek jövedelméből a kiállításon vásárolt tárgyakat fog kisorsolni s ezenkívül, hogy a kiadásokra fedezete legyen, több irányú kérelmekkel fordult az illetékes hatóságokhoz, a maga részéről pedig f. évi jun. 5-én a kiállítás költségei fedezésére nyári táncmulatságot rendez.

Ám ez nem elég! A közm. egyesület, ha már sok költséggel és fáradsággal megcsinálja ezt a tárlatot, gondoskodják arról is, hogy ezt a szomszéd megyékbeli közönségnek kedvezményes vasúti utazás révén hozzáférhetővé tegye; gondoskodják arról, hogy az Borsod, Gömör, Nógrád, Szabolcs, valamint az északi megyék nagyobb városaiban és vasúti állomásain izléses plakátok útján hirdettessék. Lépjön érintkezésbe a szomszéd vidéki sajtóval, egyáltalán kövessen el mindent, hogy az mentől szélesebb körben propagáltassék.

Mi pedig, miskolciak, készüljünk az augusztusi nagy napokra. Mert nagy napok várnak reánk! Kereskedelmi és Iparkamaránk is kiállításokra készül és pedig több rendbelire. Lesz motor és szerszám, valamint segéd- és tanonc munka kiállítás. Mindez egyszerre, egy időben. Idegenek

fogják járni városunkat, remélhetőleg jó hírünket is viszik s ezt két tiszteletreméltó testületnek köszönhetjük, melyek közül az egyik a reális életnek, a másik a hazai kultúrának dolgozik, ezzel is igazolván azt a nagy igazságot, miszerint a közélet minden nyilvánulásában együtt kell jelentkeznie a reálisnak az ideállal, mert míg a puszta realitás rideg, úgy maga az abszolút ideál fantom, melynek nincs gyökere e földön.

Az ifjúság oktatása a céllövészetben.

(Folytatás.)

Először is a serdülő ifjú úgyszólván játszva tanulja meg a fegyverrel való bínást, már pedig jól tudjuk, hogy a játszva tanult a serdülő kedély a legjobban megőrzi; hiszen apáink is versben tanulták nemcsak a latin s görög, de a magyar nyelvtani szabályokat s a földrajzot is. A művelt tanulóifjúság különféle olvasmányok által felcsigázott képzelőtehetsége és kalandvágya szívesen beleviszi őt a neki rendesen oly kedves és előtte mégis oly idegen szervezet dolgoiba — mint a katonaság. Hiszen a fiúgyermek legkedvesebb játékszere a kard, puská s fakatona.

Ha tehát az ifjúsággal megkedveltetjük a céllövészetet, ezáltal nemcsak azt érjük el, hogy ha felnőnek s pályára lépnek, mint papok, tanárok, tanítók, ügyvédek, s közigazgatási tisztviselők a köznéppel is megfogják kedveltetni a céllövészetet s minden város és faluban, ha csak módját ejthetik, lövöldéket fognak felállítani. Hozzá kell a népet a fegyverhez szoktatni, melytől különböző okoknál fogva annyi nemzedéken át elszokott.

De az ifjúságnak a céllövészet nemes sportjában való kioktatása nemcsak ezt eredményezné; még nemesebb gyümölcsei is vannak: az ifjúság nevel, erősíti az akaratot, a bátorságot, az önbizalmat, — a férfi e legnemesebb tulajdonságait. Ezekre pedig minden embernek szüksége van a mindennapi élet veszélyei, kísértései között.

Szóval akkép áll a dolog, hogy az én előzékenységgemnek, majdnem, hogy árt szabok... Nem gondolja, hogy ez gondolatnak is izléstelen?

A báró: Valóban, még gondolatnak is izléstelen! (Mosolyogva): De mondja csak, kedvesem, ugyan kicsoda gondolkodik így? Mert rólam talán még sem tétellezi fel?

A bárónő: (küzd egy kicsit magával, vajjon az előbbi hangnemből folytassa-e. Villan egyet a szeme és minden stímet nélkül dukál mindegyik szava a mézben): Bocss meg, édes, elragadtattam magam. (A férjébe akar csimpaszkodni.)

A báró: Nos, halljuk, mivel szerzesz nekem jókedvet?

A bárónő: Tudod e, mit adnak ma az operában?

A báró: Ha nem csalódom: A sevitali borbélyt.

A bárónő: Csalódl is, nem is. Mert tény-

leg ez volt a műoron, de valamelyik szereplőnek a betegsége miatt *Carment* vették elő.

A báró: (hirtelen felbuzdulással): *Carment*? Igazán?

A bárónő: Valóban. A gyűlésen mondotta Villac grófné. Magam is utánajártam, s az utcasarkokon már ott is vannak a darabválogatást jelző hirdetések. Igen, *Carment* adják.

A báró: Ért te egyenesen ezért jöttél haza?

A bárónő: Természetesen! Csak elmegyünk a te kedvenc operádba?...

A báró: (szinte lázban): Föltétlenül!... Igazán, édes, nagyon szép ez a figyelmed. (Mosolyogva): No most halljuk az árárt?

A bárónő: (nem épp kellemesen hatóan csillan meg a szeme. Komolykodva): Vigyázz, hogy meg ne bünteselek, hogy most igazán árt ne szabjak ennek a jóhírnek!

A báró: (felkacagva): Hála istennek!

Most végre a tárgynál vagyunk... Természetesen ékszerről van szó?...

A bárónő: (ugy tesz, mintha ő csak belelátna magát a játékba, de alapjában ugyan fegyelmestetten meggondol minden szót): Nem ékszer, — ha már erőszakkal te akarsz árat adni.

A báró: (folytonos derűtségben): Pompás, hogy: én akarok. No de halljuk!

A bárónő: Ha úgy tetszik, hát ruha.

A báró: (csodálkozva): Édesem, úgy tudom, minden ellenvetés nélkül szoktam fizetni a ruhái számláit. Miért kér most így egyenesen meg egy ruhára?

A bárónő: Mert az a ruha megérdemli.

A báró: Szinte forrok az érdeklődéstől.

A bárónő: (máskor alaposan visszavágna erre, most azonban helyénvalónak tartja a szelidséget): Édesem, emlékszik madame Réjane-

Sirolin

A lezkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer:

tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál, valamint idült bronchitis, szamárhurut és különösen lábadozóknál influenza után ajánlatik. — Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. — Kellemes szaga és jó íze miatt: a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4.-kor-órt kapható. — Figyeljünk, hogy minden üveg alantl cizéggel legyen ellátva:

F. HOFFMAN-LA ROCHE & Co. vegyészeti gyár BASEL (Svájc).

Hány meg hány ember kerül tűzvész, árvíz, vasúti szerencsétlenség stb. esetén veszedelmes helyzetbe s ilyen esetekben nem egyszer tapasztaltuk, hogy a legtöbb fejét veszíti s ép az ellenkezőjét teszi annak, mit tennie kellene.

Mindez azért van így, mert gyermekkorában nem volt szívébe oltva a bátorság, az önuralom s az akarat.

Minden olyan városban, hol középiskola van, bizonyára katonaság is állomásozik, ez pedig felsőbb rendeltettségűekkel adja a szükséges fegyvereket és töltevényeket az ifjúság rendelkezésére. (Főgimnáziumunk is négy fegyvert s negyven ezer töltevényt kapott a honvédelmi miniszter úrtól.) Nagyon természetes, hogy mielőtt az ifjúság a céllovészetet megkezdéné, meg kell vele ismertetni a lövés és célzás teóriáját, továbbá a fegyverek szerkezetét, kezelését, a lövőde beosztását s felszerelését stb., mert hiszen hogy valaki jó lövő legyen, ahhoz okvetlenül szükséges, hogy precíz tudjon bánni a fegyverével. Fegyver gyanánt minden esetre a legújabb mintájú katonafegyver használandó. Először a szobafegyverrel való céllovészetbe kell az ifjúságot kioktatni s csak ha ebben megszerezte a kellő jártasságot, lehet éles-töltevényt.

Ami az oktatókat illeti, ezek lehetnek a tanárok közül azok, kik tartalékos tisztiek; esetleg az állomásparancsnok egy tisztet s néhány altisztet bocsátana e célból az iskolák rendelkezésére.

Mondjuk, tíz-tizenöt év múlva, ha ez az ifjúság már a közpályákon lesz s a lövés sportja szokásává válik, később is gyakorolja azt s azon városban, vagy faluban, hol megtelepedett, terjeszteni fogja a céllovészetet, ezt a nemes és hasznos szórakozást.

Ha ez így lesz, megvagyok róla győződve, hogy a következő nemzedék — ha hazája boldogságáért s jövőjéért sikra kell szallania — egész más kedvvel megy a harc mezejére, mint a mai. Mindannyian hősök lesznek ők, kikkel könnyen győz egy ügyes hadvezér.

(Végo.)

Budapesti levél.

1904. május 26.

Míg a parlament vakációzik, a delegációban működik a szavazógép. Kell a sok millió

nak a legutóbbi premiéren, a második felvonásbeli ruhájára?

A báró (minden láz nélkül): Emlékszem

A bárónő: Arra az olivzöldre?

A báró: Arra. Nagyon izléses volt, bár egy kis vagyonba került.

A bárónő (férje mondásának az első felét akarta meghallani): Rendkívül izléses volt. Csodás. Olyan akarok csináltatni.

A báró (teljesen nyugodtan): Azt ne tegye.

A bárónő (kedveskedően elszontyolodva): Nem olyan drága az.

A báró: Hagyja csak, kérem, elég tapasztalatom van már nekem abban, hogy mit jelent az a „nem olyan drága“. De nemcsak ez az ok, hogy ne csináltasson oly ruhát.

A bárónő: Nemcsak ez az ok?

A báró: Nem, van más is. Önnek, kedvesem, éppenséggel nem illik az a ruha.

A bárónő (kicsit szikrázva): Nekem nem illik? (Lenyeli a feltolakodó hangot.) Hisz épp az imént mondotta, hogy nagyon izléses volt a ruha...

A báró: Nos? Azt most is mondom. El-

ágyúra, katonára, tengeri hajóra, egyéb dolgokra, melyek Bécsnek szükségesek. A delegációban levő ellenzékiek: Lovász Márton, Okolicsányi László, Rakovszky Istvan, gróf Zichy Aladár csak elvi kijelentésekre szorítkoznak, a hadügyminiszter követeléseit a hűséges Tiszagárda megszavazza. Hogy jobban megszeppenjenek és még jobban szavazzanak, hat a multkorjában Goluchovszky külügyminiszter a törököt meg is fenyegette. Kérdem én: mi köztünk van a keleti eseményekhez és Törökországhoz? Bántanak e egyáltalán minket a törökök? Nekünk vétőt se szabad mondanunk, mert orunk tőle foghagymás lesz.

A külügyminiszter a hozzá intézett kérdésekre, hogy haborút akar-e vagy mit, nem felel. Ugy tesz, mint Nasreddin, a persa prédikátor hallgatóival.

Ez a jó persa felment a szöszékre s így szólította meg hallgatóit:

— Kedves híveim! Tudjátok-e mit akarok mondani?

— Nem tudjuk, — volt a hívek válasza.

— Akkor hát nem is fogjátok megtudni, — szólott Nasreddin és leszállott a szöszékről.

Más alkalommal ismét fölment a szöszékre.

— Tudjátok-e, mit akarok mondani?

— Tudjuk! — mondták a hívek.

— Akkor hát főszólag, hogy újra elmondjam nektek.

Harmadszor már bosszankodtak a hívek s elhatározták, hogy a ravasz szónokot sarokba szorítják s amikor Nasreddin megtette a kérdését, így válaszoltak:

— Vannak köztünk olyanok is, akik tudják, olyanok is, akik nem tudják.

— Ugy hát azok, akik tudják, mondják meg azoknak, akik nem tudják — szólott Nasreddin és hidegvérűen elhagyta a szöszéket.

Eddig a mese, amelynek azonban komoly a magva. Azt hisszük, hogy nem annyira bölcsek ám ez időszerint se Ausztria, se Magyarország sorsának az intézői, hogy még a mai világos világban is vakon bízhatnánk bennük! Legyen az ellenzék több nyomatékkal kíváncsi, hogy vak ne vezesse továbbra is azt, aki világtalan! Mert mit érünk el az elvi kijelentésekkel? Semmit. A mult tapasztalatai igazolták. A függetlenségi párt elítélte a hadsereg mostani szervezetét, intencióit, elítéli az idegen lobogókat, idegen címereket, idegen nyelveket. Elítéli mindazt az irányzatot, amely magában a hadseregben is azt a hitet kívánja továbbra is ébrentartani, hogy a hadsereg nem a nemzetnek, hanem a dinasztianak hadserege. De mindeme elítélő vélemények a hadsereget meg nem változtatják s nemzetivé nem teszik. Erélyes, egyöntetű politikát kellene követnie a függetlenségi pártnak.

Szomorú és sivár a politikai élet. Ha valahol fel is buzdúl a hazafias érzés, a nemzeti

törekvés, azt elnyomják. Ime, példa rá az „O. M. K. E.“ (ad contram „O. M. G. E.“), vagyis országos magyar kereskedők egylete. Most alakult meg ez az „OMKE.“ s Sandor Pál, ez a hős merkantilista s agrárfaló, a Lipótváros dicső honatyája, az elnöke. Beszédében eleintén az önálló vánterület mellett tört lándzsát, majd mintha megbánta volna, piumdesideriumnak nevezte azt. Majd Hieronymi, a vasútasok egyik réme, határozottan a közös vánterület mellett mondott filippikát, persze „lelkés éljenzés“ közepette. Így nyomják el nálunk a fel-felvillanó nemzeti érzést.

Olvaszuk itt-ott, hogy „gyűjtünk Jókai Mór szobrára“. De nem látom a kellő eredményt. Befolyik néhány korona nagy erőltetve, de lelkesedést nem látok. Mi az oka? Talán Jókai nem érdemelne szobrot? Oh igen. Irói kvalitása, világra szóló hírneve, melylyel a magyar népnek szerzett büszkeséget mondog arra predesztinálják, hogy emléket állítsunk neki. De ő politikailag lejárta irói fényességét, Ausztria hű uszalyosa volt, ezért a nemzet szívében ő nem élt annyira, mint p. o. Kossuth, P. tőfi. Ezért lanya az érdeklődés a szobor iránt, mert a nép úgy gondolkozik, hogy mivel 40 év óta a hatalmon lévő pártot portálta, állítson ez a párt neki szobrot.

József Ágost főherceg hódol a divatos sportoknak, így az autómobilnak is. Csakhogy szaguidó jarművének nem a csendes országútat, hanem a legnépesebb körutakat választja a fővárosban. Így történt, hogy pünkösdi hétfőjén autómobilja elütött egy szegény asszonyt, ki agrárzkodást szenvedett. Igaz, hogy a főherceg a saját kocsiján vitte be a szegény asszonyt a kórházba, a betegápolási költségeket is viseli, de mégis furcsa elbírálás alá esik a mi rendőrségünk részéről. Ha egy kocsi vagy villanyos kocsivezető elüt valakit, a rendőr felírja a nevet, becsukják, sőt állását is veszti, de ha egy úr tesz nyusmit, akkor annak a hajaszála se görbül meg.

„Apropos! Megy ön a bikaviadalokat megnézni Budapesten?“ Ily kérdéssel ostromolják az embereket úton-útfélen. Vértelen bikaviadal lándzsás és lovas torreador nélkül! Mind szép dolog ez, de mi szüksége van Budapestnek mindezekre? Idegenforgalmat más úton lehetne szerezni. P. o. a magyar király feléig itt laknék állandóan s fogadna fejedelmeket, császarokat, a főhercegek egy része itt mulatna, mindez nagyobb vonzóerő volna a bikaviadaloknál. Lehet, hogy külföldről jön most néhány idegen es hogy itt pénzt, de elviszik azt a berlini színészek, kik a Vigaszínházban rontják napok óta a levegőt. „Művészek“, írja egy lap, elismerem, sőt meghajlok minden művészet előtt, de ilyen idegen forgalomra nekünk szükségünk nincs.

Martonffy Imre.

A báró: Hogy azt a Réjane-féle ruhát teljesen kivered a fejecskédből. (Tréfálkozva): Huh, de csúnya lennél...

A bárónő (sietve, de azért nem minden resignáció nélkül): Ígérem... Már nem is gondolok reá.

A báró: Jól van kis madaram... De azért... (mosolyog): nem kell ám büslakodni... Van még más színű es más szabású ruha is a világon... Csak az nem kell.

A bárónő: Soha. Minden a te kedved szerint...

II.

Egy hét múlva. Ismét: de Neuillon báró dolgozószobája, ismét az a délutáni hangulat, azzal a különbséggel, hogy a báró úr a férfidivatlapból most a legújabb szabású kiegészítőket tanulmányozza.

Ezalatt a hét alatt semmi különös világtörténelmi esemény nem történt, — a világra nézve, de a bárónőre nézve: igen. Villan grófnő ugyanis — akivel a bárónő évek óta meleg barátságot tart fenn s így természetesen ugyanannyi idő óta agyarkodnak egymásra — egy-

lenben: sem a színe, sem a szabása, sem a diszítése nem való az ön formáira...

A bárónő: De...

A báró (nyugodtan): Már bocsásson meg, én nem értek a női ruházatkodás magasabb művészetéhez, én csak egyszerűen az után itélek, amit józan szememmel látok: hogy ugyanis, ami Réjane-asszonyon maga az esztétika volt, az önön kiabáló izléstelenség lenne, mert önnek, hogy úgy mondjam, az egész egyénisége teljesen kizárja azt a színt, azt a szabást. (Feleszmél, hogy egy kicsit talán mégis nagyon erős volt — jóvá akarja hát tenni súlyos szavait — melegen mondja): Édesem, miért akarja ön másnak az izlését másolni? Öltözködjék az egyéniségének megfelelően — ön megteheti, mert önnek van egyénisége.

A bárónő (szívesen fogadta ezt a melegengetést): Jó... de... most ön azt hiszi: én azért örvendeztetem meg a hírrel, hogy ma Carmen-t adják, hogy így ravaszkodjak ki egy ruhát...

A báró: Te kis bohó! (Homlokon csókolja): Dehogy hiszem. De ígéretedet akarom venni!...

A bárónő: Mire?

UJDONSÁGOK.

Felhívás Borsodmege iparosaihoz!

A f. év angusztus havában a Magyar Iparművészeti Társulat, az Országos Iparművészeti Múzeum, az Iparművészeti Iskola és budapesti műiparosok közreműködésével

iparművészeti kiállítást

rendezünk, melyet István király napján, aug. 20-án szándékozunk ünnepélyesen megnyitni.

Célunk ezen kiállítással kettős: egyrészt az izlés fejlesztéséhez akarunk hozzájárulni, másrészt módot és alkalmat akarunk nyújtani műiparosainknak, hogy versenyképességüket közönségünk előtt bemutassák és igazolják.

Hiszünk, meg vagyunk róla győződve, hogy műiparosaink a versenyt komoly igyekezettel, kelő lelkesedéssel fel bírják venni a fővárosi műiparosokkal. Ezen hitünkben kérjük őket, vegyék megfontolás tárgyává, vajjon nem érdekükben történnik-e, ha munkájukkal a kiállítás gazdagításához a maguk részéről is hozzájárulnak.

Minden, a kiállítással összefüggő ügyben Balogh Bertalan főtitkárunk ad fölvilágosítást naponként d. u. 2—3-ig (Széchenyi-útcá 80. sz. II. em.), valamint június 30-ig bejelentéseket is elfogad, illetve kívánatra bejelentési lapokkal szolgál. — Ugyanott műipari mintalapok is a hozzájáruló részletrajzokkal rendelkezésre állanak.

Miskolc, 1904. évi május 26-án.

*A Borsod-Miskolci
Közművelődési és Múzeum
Egyesület.*

Vizsgálat a dedesi petíció ügyében.

Mint arról már hírt adtunk, a Dedesen 1903. évi december hó 9-én megejtett országgyűlési képviselőválasztás érvénytelenítése tárgyában a m. kir. Kuria elrendelte a bizonyítási eljárást. A bizonyítás felvételnek megkezdésére a kassai kir. ítélet-tábla bizonyító felvetel foganatosítására kiküldött bírója dr. Spóner Gyula 1904. évi június hó 6-át tüzte ki, 7-en már kezdetét veszik a tanúhallgatások. Mint ta-

szerre csak azzal lepte meg a világot, hogy ugyanolyan ruhában pompázott, mint azon a premiéren Rejane asszony . . .

A báró (annyira el van merülve a legújabb kézelődivat tanulmányozásába, hogy észre sem veszi felesége belépését:

A bárónő: Nos, édesem, rám sem tekint? . . .

A báró: (szinte álmóttasan, elbámúlva, hogy a felesége abban a sokat vitatott ruhában áll előtte): Node fiacskám . . . nem érttem . . .

A bárónő (hízkelve): Haragszol? . . .

A báró: Nem értem . . . Hat az ígéreted?

A bárónő: Édesem, neked a ruha színére, szabására, díszítésére vonatkozó megjegyzéseid föltétlenül értékesek és igazak voltak és igazak most is . . .

A báró: Nos, akkor?

A bárónő: Nos: Vilac grófnő szakasztott ily ruhát csináltatott, hát csak nem kívánhatod, hogy én hátramaradjak? . . .

Jean Rameau.

nuk június hó 7-ére Sajó-Szentpéter községéhez Miskolcra beidéztek: br. Vay Elemér főispán, dr. Tarnai Gyula alispán, dr. Kovács József és Horkai Elemér lap-szerkesztők, Répászky Béla főispáni titkár, Sassy Csaba hírlapíró, Ausländer Gyula, Putnoki Béla ügyvédjelölt.

Hymen. Dr. Dienes Gyula köz- és váltó ügyvéd, bankjogtanácsos, Gömör-Kishont t. e. vármegye t. b. ügyésze folyó hó 29-én jegyezte el *Kecskéssy* Margitot, *Kecskéssy* Ede és kir. huszárörnagy és neje néhai Báró Pongrácz Olga leányát Budapesten.

A hordók hitelesítési díjaira vonatkozólag lapunk előző számában egy közlemény jelent meg. Erre vonatkozólag utólagosan helyreigazítjuk, hogy az itt közölt tarifa nem a hordók hitelesítési, hanem vizsgálati díjaira van megállapítva.

A közm. egyesület új tagjai: A közm. és múzeum-egyesületbe újabban beléptek: Vincze György (Szomolya), dr. Róth Dezső (M.-Kövesd), Zsóry Gusztáv (Edelény), Spiegel Ignác (Bogács), Győrz Kálmán, Schweitzer Henrik, Schweitzer Albert, Bajay Armand, dr. Schwarcz József, Gaál Béla, Forst F. Károly, Nagy Tivadar, Pártos Miksané, dr. Köllner Károly, Ferenczy Károly, Seiner Sándor, Galbavi József, Fon Dezső, Ausländer Henrik, Ausländer Gyula, dr. Kérészy Barna, dr. Szöllőssy Mária, Sikorczy Gyula, dr. Simon Miksa, Kulcsár Pál, Adamkovits Sándor, Szücs Jenő, Cservinka Károly, Méri Gyula, Csekme Károly, özv. Katz Jakabné, dr. Steinfeld Frigyes.

Tanítógyűlés. Az alsó borsodi ev. ref. tanítógyűlés miskolci járásköre f. hó 25-én Héő-Csabán Nagy Bertalan miskolci ref. tanító elnöke alatt tartott a negyedik éves gyűlést. A népes gyűlést elnök magvas értekezéssel nyitotta meg, melyben felhívta kártársait „ifjúsági egyesületek” alakítására. Közvetlen ezután Molnár József miskolci tanító a Kör nevében Nagy Bertalant, mint 25 éves tanítót igencsév szavakban üdvözölte, amiért az ünnepelt meghatározott szavakkal mondott köszönetet. Gyakorlati tanítást tartott Buday Elemér helybeli ref. tanító. III. osztályban a földrajzból. Tanítása sikerűtnek találtatott. Vitatételül ezen kérdés tűzött ki: Szükséges-e kézikönyv a földrajz tanításához a III. ik osztályban? Molnár József szükségtelen voltát, míg Putnoki István, Csiky Béla és Köszegi István miskolci ref. tanítók szükséges voltát bizonyították. Végre a gyűlés is utóbbi értelemben döntötte el a vitás kérdést. Ezután mélyebb buvárdokást igénylő tanulságos felolvasást tartott „Salamon király mint pedagógus” cím alatt Monoky Sándor bőszi ev. ref. tanító. Szép felolvasásért jegyzőkönyvi köszönetet kapott. Majd Putnoky István a felekezeti tanítók fizetésrendezésére vonatkozó igen fontos határozati javaslatot nyújtott be, melynek főpontja az, „hogy az állam a felekezeti tanítók alapfizetését is 1000 koronában állapítsa meg, ha pedig az iskolát fenntartó egyház ezt nem képes megadni, egészítse ki az állam.” Ezen javaslat elfogadtatván, a kellő fórum elé juttatása végett az intézkedések gyorsan megfognak tetetni. Végre meglepetésül Baksa Lajos alsó-zsolcai ref. tanító „Tudomány és erkölcs” című, helyes pedagógiai elvekre valló, tapasztalatból merített és megszívlelésre méltó értekezését olvasta fel, melyben élénken kidomborította korunk ferde nevelési irányát, mely a szemléletes nevelés tülhajtása mellett az erkölcsi nevelés és ennek ellenőrzését egészen elhanyagolja. Gyűlés után a helybeli tanító: Buday Elemér vendégszerető házigazda látta el a kör tagjait pompás és magyaros ebéddel. Természetesen a felkösztűntök is mihamar elkövetkeztek. Putnoky István az elnököt, Nagy Simon Putnoky Istvánt, Molnár József a jó ebédet készítő hölgyeket, Köszegi István pedig humoros versben a házigazdát: Buday Elemért éltette. A kör tagjai csak estébe vettek búcsút a szívélyes házigazdától.

Az első budapesti intendáns. Most hogy újból kísért az intendánsi állás betöltésének

eszméje, érdekes és aktuális az a vezető cikk, a melyet *Jakab* Miklós a magyar színészet kitűnő ismerője Vida Lászlóról az első budapesti intendánstól írt „A színház” legfrissebb, tartalmas számába. A művészeti hetilap amerikai levelezője Justus József a *The Virginián* című drámát két pompás kép és színházi levélben ismerteti. Pál Ambros, a színházi szakíró a balett történetéről értekezik; e cikket három kedves vonatkozású kép díszíti. Zsipp asszony Csillag Terézről írt tanulmányt, míg Dalnoky Viktor dr., az Operaház tagja az énektanításról mond el egyet-mást. A színházi hét eseményeit tartalmazó beszámoló közben „A színház” Berta Nini, Arnoldson Sigfrid, Harkányi Gizella, Mezey Jolán és László Gyula arcképeit közli. Igen érdekesek „A konzul felesége” és „Le Sire de Vergy” operettek egy-egy jelenetének képe is. A színház egyes száma 20 fill., kapható minden doh. hírlapárúsnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal VIII. Baross-u. 59.

Megyei közgyűlés. Borsodvármegye törvényhatósága június hó 13-án rendes évi közgyűlést tart báró Vay Elemér főispán elnöke alatt. Ezt megelőzőleg június 12-én az állandó választmány fog ülésezni.

Közművelődési majális, mely tudvalevőleg f. évi június 5-én lesz, részben az iparművészeti kiállítás révén is általános érdeklődés tárgya s most már kétségtelen, hogy jövedelmével nyomatékosan hozzá fog járulni a kiállítás rendezési kiadásaihoz. Mindenesetre érdekes, hogy napja összeesik a kereskedelmi kongresszus napjával, melynek tagjait a rendezőség a mulatságra szintén meghívja s így a saison legnépesebb mulatságának. Meghívó iránt tessék a közm. és múzeum-egyesület címére egy levelezőlapot írni.

A Bob-csárdában vasárnap este örmény töltött káposzta és turós csusza lesz. Azonkívül vasárnap délután és este Radics Lajos zenekara fog játszani. A pár nap alatt népszerűvé vált mulatót vasárnap bizonyára ismét nagy közönség fogja felkeresni, hogy megköstöljék az örmények speciális ételét, az örmény töltött káposztát.

Felöklelte a bika. Murányi Mátyás mezőkövesdi béresgyereket tegnap a községi közbirtokosság bikája felöklelte. A szerencsétlen gyermeknek combját hasította fel a dühös állat. A szerencsétlenül járt béresgyereket súlyos sebével még a tegnapi nap folyamán be szállították a miskolci Erzsébet kórházba.

Népmozgalom. Az elmúlt hét folyamán 1904. V. 21-től 27-ig Miskolcon született: 18 fiú és 17 leány.

Kihirdetett házasságok. A miskolci anyakönyvi hivatal kihirdetési tábláján az elmúlt hét folyamán a következő jegyespárok hirdettek ki: Tóth Lajos Ágoston és Sztriska Ilona Johanna, Tóth Lajos és Jászai Gizella Mária, Put Jakab és Fenko Magdaléna, Marko Pál és Csató Juliána, Mészáros György és Hegedűs Terézia, Halik Ferenc és Pokorny Ludmilla, Szücs, Zsigmond és Fazekas Mária, Kolozsi Lajos és Urbán Mária, Győri István és Orosz Mária, Simonyi Lajos és Szokolai Juliána.

Megkötött házasságok. Az elmúlt hét folyamán házasságra léptek egymással: Koropcsák József és Kasztner Vilma, Petro István és Dobos Zsuzsanna, Ohács Jenő és Pap Malvina, Lukács József és Urbán Erzsébet Mária, Gerold Frigyes Gusztáv és Horváth Juliána, Homovics József és Tóth Erzsébet, Rónai Mór és Rosenthal Szerén, Beregszászy Ferenc és Fodor Zsuzsanna.

A hét halottai. Berkovics Dávid, B. Tóth Józsefné, Róth Mária, Hajcsár Béla, Dósa Sándor, Bartha Sámuel, Forray Erzsébet, özvegy Lang Józsefné Tomori Mária, Kutasi István, Juhász Vilma Irma, Tóth János, Major István, Fodor György, Toller Piroška, Kollár István, Koncz András, Jónás András, Sikó Mihály, Weisz József, Hegyi András, Klausner (leány), Jakobei Lajos, Gaál János, Kórmos András, Strazsek Sarolta Mária Irén, Drótos János, özv. Matzdorfer Mihályné, Bószy Katalin.

Meg
börkemé
felülmul
impregn
betétek
Sikorczy
Vizlay
kolcon.

DU

— cs.

MIS

Ország

Kolozsvár

Műkedve

rek és r

SZI

Sz

lőssy G

ból áll

meg a

társula

nészet

zunk, f

adáson

Szalka

kedvelt

műsora

Ma

étterem

déjgjté

Rendk

Irta: f

rei Ad

Lebru

Lavire

Franco

Legris

August

Jean

Nelli

Cleme

Valen

Louis

Catha

Tör

és 3-i

Hol

ször

kerül

Ered

Szigl

Vágs

Kurt

Gyur

Márta

Rebe

Évi,

Zsig

Peti,

Rózs

Ferk

Kisb

Konc

Erzs

Panr

Sári

Egy

Nás

1-ső

2-ik

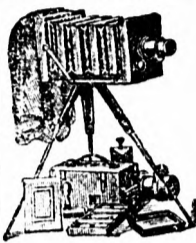
Meg van mentve! Lábizzadás, lábfájás, bőrkeményedés és tyukszemek. Utólérhetlen és felülmul minden eddigi módokat. Szivacsból impregnált, vegyi uton előállított, cipő-talpbetétek párja 1 kor. — Kaphatók kizárólag Sikorszky Gyula, Deák-u., színházépület és Viszlai József Széchenyi-u. cipészeknél, Miskolcon.

DUNKY FIVÉREK

— cs. és kir. udvari fényképészek műterme —
MISKOLC Városháztér 20.

Országos hírű műtermeink vannak:
Kolozsvár, Miskolc, S.-A.-Ujhely és
Deésen.

Műkedvelők részére friss vegyszerek és minden kellékek kaphatók.

SZÍNHÁZ, IRODALOM.

Szintársulat „Diósgyőr-Vasgyárban“. Miklóssy Gábor jónövű vidéki színigazgató 30 tagból álló társulatával ma, szombaton este kezdi meg a Diósgyőr-Vasgyárban színelőadásait. A társulat, amelynek tagjai között a vidéki színiélet nem egy számottevő tagjával találkozunk, 12 estére hirdetett bérletet. A mai előadáson fellép G. Miklóssy Ilona is, a ki a Szalkai regime alatt Miskolc közönségének kedvelt hősnője volt. Az eddig megállapított műsora következő:

Ma szombaton, 1904. május 28-án a munkás étteremben itt először G. Miklóssy Ilona vendégszerzőjével színi előadás:

Szobaleány Nelli Rosier.

Rendkívüli mulattató bohózat 3 felvonásban. Irta: Helmaqueim és Bilbeud. Fordította: Mérei Adolf. Rendező: G. Miklóssy Ilona.

SZEMÉLYEK:

Lebrunois	— — — — —	Miklóssy Gábor
Lavirett	— — — — —	Ugváry Miklós
Francois	— — — — —	Erdélyi Kornélia
Legris	— — — — —	Erdélyi Emil
August	— — — — —	Székely Sándor
Jean	— — — — —	Makrócy L.
Nelli Rosier	— — — — —	G. Miklóssy I.
Clemence Lebrunois	— — — — —	Gidályi Fáni
Valentine Grisole	— — — — —	S. Buzóky B.
Louise	— — — — —	Adámek Irma
Catharine	— — — — —	Lányi Szidi

Történik az 1-ső felvonás Nelli Rosier, a 2-ik és 3-ik felvonás Lebrunois lakásán.

Holnap vasárnap, 1094. május 29-én itt először G. Miklóssy Ilona vendégszerzőjével színi előadás:

A cigány.

Eredeti énekes népszínmű 3 felvonásban. Irta Szigligeti. Rendező Miklóssy.

SZEMÉLYEK:

Vágszegi, gazdag földesúr	— — — — —	Makrócy Levente
Kurta, nagy gazda	— — — — —	Erdélyi Emil
Gyuri, unokaöccse	— — — — —	Székely Sándor
Márton, paraszt gazda	— — — — —	Csete Lajos
Rebeka felesége	— — — — —	Erdélyi Margit
Évi, leánya	— — — — —	Adámek Irma
Zsiga, cigány	— — — — —	Miklóssy Gábor
Peti, gyermekei	— — — — —	Unvári Miklós
Rózsi, gyermekei	— — — — —	G. Miklóssy I.
Ferke, urasági hajdu	— — — — —	Bánfalvy Zsiga
Kisbíró	— — — — —	Miklóssy Aladár
Kondorné	— — — — —	E. Lányi Szidi
Erzsi, parasztlányok	— — — — —	Gidályi Fáni
Panni, parasztlányok	— — — — —	Sz. Miklóssy Irén
Sári, parasztlányok	— — — — —	Gáspár Etel
Egy öreg	— — — — —	Hortobágyi Gy
Násznagy	— — — — —	Hamvay J.
1-ső, vőfény	— — — — —	Mészáros L.
2-ik, vőfény	— — — — —	Szokol M.

Lakodalmos nép.

Helyárak: O dal és támlásszék 2 kor. Kör-
szék 1 kor. 60 fill. Zártszék 1 kor. 20 fill. Ál-
lólhely 80 fill. Deák-, katona- és gyermekjegy
60 fill. Karzatjegy 40 fill. — Egy színlap ára
20 fillér. Jegyek válthatók d. e. 9-12-ig, d.
u. 2-5-ig és este a színházi pénztárnál. Kez-
dete este pont 8 órakor.

Hétfőn a „Drótostót“, kedden pedig G.
Miklóssy Ilonával a címszerepben a „Szóki-
mondó asszonyok“ kerül színi. Előkészületen
vannak a Takarodó és a Svihákok.

CSARNOK.

A modern iparművészetről.

Irta: Leszih Andor.

(Folytatás.)

Erős hiba, hogy ilyenmű tanintézet vég-
telenkeves van, így például nálunk, Miskolcon sin-
cven, holott pedig az iparosok nagy számát te-
kintve, ilyen szakiskolát feltétlenül kellene lé-
tesíteni. De hát messze vagyunk még mi ettől.
Most csak az iparosok azon méltó és jogos
panaszával sürgethetjük az ilyen iskola
felállítását, hogy hát voltaképpen hol tanul-
janak, hol fejlesszék ízlésüket, tudásukat, ha is-
kolájuk nincsen, gyűjteményük nincsen, szak-
kiadványokat, mintalapot nem faraghatnak,
mert azok végtelen drágák s nem áll módjuk-
ban azokat megszerezni. Hol és miről rajzol-
janak, s ki ad nekik szakszerű útbaigazítást?
Így nem fejlődhetik a vidéki ipar művészete,
csak panghat.

Hiányzanak az úgynevezett estéli tanfo-
lyamok, aminők már a fővárosokban létesítet-
tek. A rendes napi munkáját elvégző iparos
előtt az iskola este is nyitva áll, a könyvtá-
rat, a minta- és gyűjteményt akkor is használ-
hatja. Ábrándképek ezek, amelyeket a jövő lesz
hívatva megvalósítani.

IV. Kiállítások.

Az iparos bizonyos időközökben termékei
színe-javát kiállításokon szokta bemutatni. Eo-
nek háromféle eredménye van. Az első, hogy
a vásárló közönség megismeri az iparos em-
bert, a második, hogy a közönségnek a vásár-
lásra, az iparosnak az eladásra alkalom adó-
dik és harmadszor, hogy az így előállott ver-
senyben az iparos munkaképe erősödik, s a
sokféle kiállított tárgy bírálatával ízlése javul
és fejlődik.

Hogy az ilyen kiállításoknak milyen nagy
haszna és eredménye van, mutatja az, hogy
mennyire megbecsülik. A fővárosban rendszeren
időről-időre rendeznek ilyen tárlatokat s ott el-
is érik a célt vele, a közönség szorgalmasan,
nagy számban látogatja s nagy összegű vásár-
lások folynak. Egy-egy nevezetes esemény
számba megy ottan egy kiállítás megnyitása.
A lapok széles hasábjain ismertetik a kiállítás
anyagát s érdemlegesen foglalkoznak egyes
iparosok munkájával, tehetségével. Íme milyen
tisztes helyet foglalhat el az iparos, ha komo-
lyan és céltudatosan dolgozik.

Vidéken ritkábbak az ilyen tárlatok, hi-
szen nálunk a főváros és a vidék között az
arány egy a százezerhez, ami ott minden na-
gyobb akadályok nélkül sikerülhet, azért nek-
ünk évtizedekig kell küzdeni. A főváros ra-
gad magához mindent s nekünk nem marad
semmi. Most a mi iparművészeti kiállításunkkal
ugyan történni valami e tekintetben, ennek
azonban már régebben meg kellett volna tör-
ténni. Előre látni, hány iparos fog felbuzdulni
a kiállítás láttára, hányan fog majd megtet-
szeni a modern iparművészet.

Mi is szoktunk minden évben karácsony

előtt egy kiállítást rendezni, illendően foglal-
kozunk is vele eleget, látogatjuk is, pártoljuk
is, valljuk be azonban őszintén, hogy egy pár
igazán művészi becsű doigon kívül az egész-
nek csak amolyan bazár jellege van. A leg-
több iparosnak visszahúzódik tőle, olykor nin-
csen meg a kellő eredménye, amit várt volna
s a jövő évi kiállításra már nem küld semmit
sem. Pedig egy hosszú esztendő alatt sok al-
kalom adódik egy pár műlarab készítésére s
ezzel tartozik magának is az iparos, azért,
hogy fejlődéséről, tehetségének erősödéséről a
közönségnek beszámoljon.

Nálunk a bazár jellegű kiállításokat úgy
is lehetne átalakítani iparművészeti, ha ki-
sebb, vagy nagyobb kitüntetések serkentének
az iparosokat az ízléses, szép dolgok készit-
ésére és kiállítására, ha esetleg sorsolások út-
ján is lendítenénk a vásárlásokon.

V. A régi műtárgyak.

Aki egy nagyobb iparművészeti muzeumot
nézett át, vagy akinek módjában volt több régi
iparművészeti tárgyat megnézni, az fel tudja
fogni, hogy milyen nagy hatása van a készítő
és terelő iparosra a régi nagy stílusok, szép
műdarabok ismerete.

Semmi sincs új a nap alatt, az iparost nem
lehet a plagizálás vádjával illetni akkor, ha ő
valamely régi műtárgy modorában dolgozik.
Zsoltait, — ami legnagyobb fizekasunkat —
senkisé tartja utánzóknak, mikor ő az edényei-
nek mintáit — a mai kornak megfelelőleg át-
alakítva — a régi világból veszi. A mai for-
mák nem újak, mint ahogy a szecesszió alapja
már ott van az egyiptomi obeliszkek fatáin be-
vésett stílizált képekben, úgy minden más
forma régi eredetű csak a változata más és
ebben rejlik az iparos tehetsége.

(Folyt. köv.)

Laptulajdonos: Szelenyi Lajos.

Nyilt-tér.

Rövid használat után nélkülözhetetlen.

Igen alkalmas utazásoknál.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva
Bizonyítvány felt. Bécsben
1887. júl. 3-án.

Kalodont

nélkülözhetetlen
fogtisztító-szer.

Elsőrangú higiénikusok elismerik, hogy
egészségünk fenntartásánál nem nél-
külözhető a fogak és a szájüreg gon-
dos ápolása. Nevezetesen gyomorbeteg-
ségek hátrithatók el az által. Ennek legsi-
keresebbnek bizonyult a „Kalodont“, mely
az antiszeptikus hatást a fogaknál szük-
séges mechanikus tisztítással kiegészíti.

Sok pénz!!

400 koronáig kereshetnek
minden rangu egyének ha-
vonként, riziko nélkül, mel-
lékkereset gyanánt Bővebbet
A. B. 61. alatt Annoncen
Bureau des „Merkur“ —
Stuttgart, Schwabstr. —

155. sz. Árverési hirdetmény.
vgh. 1904

Alólírott bírósági végrehajtó ezennel köz-
hírré teszi, hogy a sajoszentpéteri kir. járásbíró-
ságnak 1904. évi V. 2692. számú végzésével
dr. Kürcz Jakab ügyvéd által képviselt
Hartmann József felperes részére,
Glück Lipót sajoszentpéteri lakos alperes
ellen 985 kor. tőke, ennek 1904. évi április hó
15. napjától számított 6% és eddig összesen
87 kor. 44 fill. megállapított perköltség, valamint
2 kor. jelen árverési kifizési díj követelésre ki-
elégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt
és 1128 koronára becsült ingóságokra az árverés
— a netáni felülfoglaltatók követelése erejéig is —
elrendeltetik és ennek leendő megtartására határ-
időül alperes lakásán **1904. évi május
hó 31. napjának d. e. fél 9 órája**
tűzetik ki, amikor is a bíróság lefoglalt butor,
cseplőgép, elevator, szivattyú s egyéb ingóságok
a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szük-
ség esetén becsáron alul is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő
ingóságok vételárából a végrehajtó követelését
megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, ameny-
nyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett
volna és ez a végrehajtási jkv.-ből ki nem tűnik,
elsőbbségi bejelentésüket az árverés megkezdé-
sége alólírott kiküldötttel vagy írásban beadni,
vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a
bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól
számíttatik.

Kelt Sajószentpéteren, 1904. május hó 20-án.
Kollárik Béla,
kir. bír. végrehajtó.

Eladó ház.

Győri-kapu 8-ik számú
ház gyümölcsös kerttel
szabad kézből eladó.

Értekezni lehet Krem-
paszky Györgynél a pipa
királyhoz címzett esz-
tergályos üzletben, Ka-
zinczy-utca 6. sz. alatt.

Egy jó erkölcsű

14—15 éves

ifju tanulóul felvétetik

Berzy László

fiúsz-, festék- és vegyeskeres-
kedésében

Miskolczon.

Király-utca 48-ik szám alatti házban

egy emeleti utcái és
egy emeleti udvari=

kétszobás alkovos lakás

mellékhelyiségekkel (vizvezeték)

azonnal kia d ó

Értekezhetni ugyanott.

VIGYÁZZ!

a tyukszememre ne hágj!
Hová oly sietve pajtás!

Megyek a Vincez cipészhez, mert a cipőm
kirepedt.

Ő azt úgy beforrassa, hogy nem látható,
mert behoged.

Nem mint a többi cipész össze-vissza var-
rogatja,

Azt a Vincze ügyesen és csinosan beforrasztja.

Én rendszeren gummitalpu és sarku cipőket
viselek,

De azt kizárólag csak Vinczenél rendelem meg.
Mert ez is mások által teljesen utánozhatatlan.

Mert ez is nem varrva, hanem orrasztva van.

Ha lábamon van, ebben a cipőmben mint a
nádszál úgy megyek,

Nem mint a kemény bőrtalpu cipőmben
jobbra-balra ténfergek.

Ha tyukszemem van tőle, tyukszemirtót is
veszek,

Mert ennek használata után feltétlenül tizen-
négy nap lepereg.

Ha esős idő van és sárcipőm kiszakadt,
Hozzá viszem, beforrasztja s megtalálja,

Érti azt,

Ügyes cipész, minek mondjam, tudják azt,
Vircze Lajos Miskolcz, Deák utca 16.

Himlőoltási hirdetés.

Midőn tisztelettel jelentem a n. é. szülők és gyámoknak, hogy a mai napon meg-
kezdem és ezentúl minden nap a délutáni órákban végezem, lakásomon **Deák-utca 1.**

≡ a védhimlő oltást. ≡

Kívánatra az oltandó lakásán is bármikor oltok, egyben értesitem az érdekelt szülők
és gyámokat, hogy a törvény elrendeli a védhimlő-oltás kötelezettségét, de nem kény-
szerít az ingyenoltás igénybevételére. Beoltathatja a szülő gyermekét bármely orvosnál,
de köteles a történt oltást igazoló bizonyítványt az illető hatóságnak bemutatni.

Minden s ikeres oltásról kiállítom a bizonylatot.

Miskolc, 1904. május hó 13-án.

Dr. Rác József.

Alapított 1853.

Alapított 1853.

SZLAVKOVSKY IMRE

takaréktűzhely és épületlakatos Miskolcon, Horváth-u. 12.

Első miskolci motorhajtásra berendezett
lemez- és lakatosáru-üzlet.

Ajánlom ujonnan berendezett nagyszabású
műhelyemben készült előes és asztal-tűzhelye-
imet, mindenféle nagyság és kiállításban, falazva,
kül-, belföldi és majolikás cserepekkel; ugy-
szintén teljes vasból, csakis a legjobb anyagból
s ezekből állandó nagy raktárt tartok készletben.
Abban a helyzetben vagyok, hogy elegáns és
csinos alakban, valamint gondos, célszerű ki-
telben, mintaszerű és e mellett szolid és tartós munkát állíthatok elő, úgy, hogy bármely szolid kon-
kurrenciával versenyezhetek.

Ismét elárusítók kedvezményben részesülnek.

Elvállalok továbbá épületvasalásokat, folyosó-, lépcső- és sir-rácsokat, vaskapukat, Wer-
theim szekrényeket a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Rajzokkal és költ-
ségvetéssel szive-
sen szolgálók.

Olcsó tűzhely-
bevásárlási forrás.

Koksz-kályhákat
napi 50 fillér díj mel-
lett kölcsön adok.

